

425

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 23 października 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 marca 1946 r. o rejestrze i statystyce osób skazanych.

Na podstawie art. 8 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 102, poz. 863) zarządzam, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 marca 1946 r. o rejestrze i statystyce osób skazanych (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 70) wprowadza się następującą zmianę:

w § 18 dodaje się nowy ustęp w brzmieniu:
„Usuwa się również z rejestru skazanych karty karne, dotyczące skazań w okresie od 1918

roku do 1939 roku za udział w walce o demokratyzację życia w Polsce. Usunięcie tych kart karnych następuje na uzasadniony wniosek osoby skazanej“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

426

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 października 1947 r.

w sprawie wywozu za granicę złota i innych kosztowności.

Na podstawie art. 6 ust. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584), zmienionego dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 2 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 549), zarządza się, co następuje:

§ 1. Wywóz za granicę złota w stanie przerobionym, platyny w postaci zarówno przerobionej jak i nieprzerobionej oraz kamieni szlachetnych i innych klejnotów jest bez zezwolenia Komisji Dewizowej zabroniony z wyjątkiem przypadków poniżej wskazanych:

- a) kto przekracza granicę na podstawie osobnego lub zbiorowego paszportu zagranicznego ma prawo wywieźć jednorazowo na osobę: obrączkę, niersciołek lub syonet z jednym kamieniem, zegarek, wieczne pióro oraz krzyżyk lub medalik z łańcuszkiem;
- b) kto przekracza granicę na podstawie przepustki granicznej lub podobnego

dokumentu albo legitymacji członkowskiej związku turystycznego może wywieźć jednorazowo: obrączkę, wieczne pióro oraz krzyżyk lub medalik z łańcuszkiem;

- c) cudzoziemiec ma prawo wywieźć za granicę złoto i platynę we wszelkiej postaci, kamienie szlachetne oraz inne klejnoty, zgłoszone przy wjeździe do Polski i uwidocznione na imiennym zaświadczeniu właściwego urzędu celnego, stwierdzającym przywiezienie tych wartości z zagranicy do kraju; zaświadczenie takie w terminie 4-miesięcznym od daty jego wystawienia uprawnia do wywozu tych samych wartości, na które opiewa, przez wszystkie urzędy celne.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

427

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ SKARBU

z dnia 3 listopada 1947 r.

o zmianie rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie wysokości oraz terminu wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 2 czerwca 1947 r. o zezwoleniach na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie

czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministrów Przemysłu

i Handlu oraz Skarbu z dnia 22 sierpnia 1947 r. w sprawie wysokości oraz terminu wnoszenia opłat za zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i zawodowe wykonywanie czynności handlowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 312) wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 1 ust. 2 oznacza się jako ust. 3 i dodaje się ust. 2 w następującym brzmieniu:

„Jeżeli w miesiącu czerwcu 1947 r. przedsiębiorstwo handlowe czasowo nie było prowadzone albo jeżeli czasowo nie były wykonywane czynności handlowe, podstawę obliczenia opłaty stanowi obrót za ten miesiąc w 1947 r. poprzedzający miesiąc czerwiec, w którym przedsiębiorstwo było prowadzone lub zawodowe czynności były wykonywane. Jeżeli w 1947 r. w żadnym z miesięcy poprzedzających miesiąc czerwiec przedsiębiorstwo nie wykazywało obrotu, podstawę obliczenia opłaty ustala urząd skarbowy w taki sposób, jak dla przedsiębiorstw powstałych po dniu 1 czerwca 1947 r. (§ 1 ust. 3), przy czym za datę założenia przedsiębiorstwa uważa się dzień 1 czerwca 1947 r.“

2. W § 2 ust. 1 w tabeli pkt 2 rubryki pierwszej otrzymuje następujące brzmienie:

„ 2. przedsiębiorstwa handlu towarowego, dokonujące wyłącznie świadczeń rzeczy:

- a) od obrotów hurtowych z wykazanymi odbiorcami
- b) od wszystkich innych obrotów.

3. W § 2 ust. 1 w tabeli w rubryce ostatniej dodaje się w wykazie miejscowości powiaty: wrocławski, strzeliński, głogowski, oleśnicki, brzeski, szprotawski i żagański województwa wrocławskiego, miasto Wrocław, powiat gdański województwa gdańskiego.

4. W § 3 ust. 1 dodaje się na końcu następujące zdanie: „Jeżeli opłata wynosi więcej niż 500.000 zł, osoba ubiegająca się o zezwolenie może wnieść opłatę w dwóch ratach, mianowicie w terminie do dnia 15 listopada 1947 r. połowę, ale w każdym razie nie mniej niż 500.000 zł, i w terminie do dnia 15 grudnia 1947 r. resztę. W razie nieuiszczenia reszty należnej opłaty w terminie do dnia 15 grudnia 1947 r. przepis § 4 ust. 3 ma odpowiednie zastosowanie“.

5. Po § 4 dodaje się § 4a w następującym brzmieniu:

„Na wniosek wplacającego urząd skarbowy (rewizyjny) winien wydać decyzję co do wysokości należnej opłaty. Decyzja ta może być zaskarżona w trybie przewidzianym dekretem z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174). Wniesienie odwołania nie zwalnia od obo-

wiązku uiszczenia opłaty w wysokości orzeczonej przez urząd skarbowy (rewizyjny) bądź od obowiązku zaniechania wykonywania czynności handlowych, gdyby opłaty nie zostały wniesione w wysokości przez urząd skarbowy (rewizyjny) ustalonej. W razie uwzględnienia odwołania część nienależnie wniesionych opłat podlega zwrotowi bez potrącenia opłat manipulacyjnych, o których mowa w § 8“.

6. Po § 5 dodaje się § 5a w następującym brzmieniu:

„Na wniosek organów samorządu gospodarczego Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu może w drodze zarządzeń przyznać ogólne ulgi w opłatach dla określonych grup przedsiębiorstw lub od określonych obrotów“.

7. § 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„ 1. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają odpowiednie zastosowanie w przypadkach zbycia lub wydzierżawienia przedsiębiorstwa oraz zmiany lub rozszerzenia przedmiotu przedsiębiorstwa, na którego prowadzenie uzyskano już zezwolenie; za podstawę obliczenia opłaty przyjmuje się w razie nabycia lub wydzierżawienia przedsiębiorstwa przeciętny obrót miesięczny, osiągnięty przez przedsiębiorstwo w ostatnich trzech miesiącach kalendarzowych, w których przedsiębiorstwo było czynne przed wniesieniem przez nabywcę lub dzierżawcę podania o udzielenie zezwolenia, a w razie zmiany lub rozszerzenia przedmiotu przedsiębiorstwa przypuszczalne zwiększenie się miesięcznego obrotu ustalone w sposób przewidziany w § 1 ust. 3.

2. Przepisy ustępu poprzedzającego należy stosować również w przypadkach, gdy prowadzenie przedsiębiorstwa po dniu 15 listopada 1947 r. dozwolone jest przed uzyskaniem zezwolenia (§ 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22 sierpnia 1947 r. — Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 310), a zbycie, wydzierżawienie, rozszerzenie lub zmiana przedmiotu nastąpiły po wniesieniu podania o zezwolenie“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1947 r.

Minister Przemysłu i Handlu:

Hilary Minc

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski